

NAŠALUČ

10. LETNIK
ŠTEVILKA 4

Spet nekaj o lipi

Lipa, naše narodno drevo! Ne verjamem, da poznate naslednjo legendo o tem blagoslovljenem drevesu:

Sv. Jožef, Marija in Jezušček so počivali na potu v Egipt enkrat pod lipo, enkrat pod gabrom in enkrat pod brinjevim grmom. Bog je zato blagoslovil ta drevesa, da nikoli v nobeno od njih ne bo treščilo. In res še nikoli ni bilo slišati, da bi udarila strela kdaj v kak gaber ali brinjev grm. V lipo pa je treščilo že dostikrat, a to zato, ker je sama prosila Boga, da bi ji preklical svoj blagoslov. Rekla mu je: »Mene sadijo najrajši k cerkvam. Kadar bo namenjeno, da bi moralo treščiti v cerkev, naj zadene strela rajši mene, malo vredno drevo, kakor pa Tvoje dragoceno svetišče, da se ne zgodi kaka nečast svetemu Rešnjemu Telesu na oltarju.«

Bog je lipi prošnjo uslišal, zato pa ji je dal druge, mnogo več vredne darove in časti kakor pa gabru in brinjevemu grmu. Postavil jo je, kakor je želela, za varuhinjo svojih cerkva in pobožnih kristjanov, ki se v njih zbirajo. Dal ji je mehke in gladek les, da delajo iz njega podobarji svetnike in svetnice, ki stojе v oltarjih. Dal ji je plemenito dišeče cvetje, na katerem nabirajo čebele najslajši med za ljudi in najboljši yosek za blagoslovljene sveče, ki gore pri maši in sploh pri službi božji. Dal ji je lepo rast, ravno deblo, košate veje in svetlo listje, da se je razveseli vsak človek, že ko jo od daleč zagleda.

Lipa ima zdravilno moč za mnogotere bolezni in v njeni senci je tako prijeten hlad, da trudni popotniki pod nobenim drugim drevesom tako povoljno in mirno ne počivajo.

Dasi je mehka in nežna, ima lipa vendar ta posebni blagoslov, da tudi v najhujši zimi ne pozebe. Okoli nje pokajo od mraza najmočnejši hrasti, bukve in gabri, ona pa ostane zmeraj zdrava in cela, kakor da bi rastle kje doli na toplem jugu, ne pa v naši mrzli deželi. In če vanjo tudi trešči, se še nikoli ni primerilo, da bi se od tega razčesnila in posušila. Strela ji odbije vrh ali kako vejo in deblo nekoliko osmodi in

ogrebe. Čez malo let pa se rane zopet zacelijo in drevo tako zabrsti in zagosti, da se mu malokje še pozna kaka kvar.

Nekaj pošte

Nekaterim, ki so nam pisali, odgovarjamo kar tukaj:

Uglar, Švedska: Smo prejeli. Hvala tudi za voščila.

Marcola, Bambriderstorf, Mlle, Francija: Hvala za poslano, je kar v redu.

Družina Ficko, Norveška: Prejeli smo poslano. Hvala tudi za spominsko sliko!

Lokar J., Marineau-lez-Forbach, Mlle, Francija: Smo prejeli in se zahvaljujemo.

Kaliopé, Mlle, Francija: Prejeli v redu.

Iskra VI., Italija: Če ste dobili prejšnjo številko, ste videli, da ste križanko kar prav uganili.

C. Mejač, Washington: Hvala za poslano. Vse dobro Vam želimo na življenjski poti!

Slovenska kulturna akcija razpošilja reprezentativno knjigo z naslovi v slovenščini, angleščini in španščini

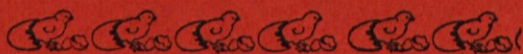
Zgodovinski atlas Slovenije. Sestavil prof. R. Pavlovčič. 95 večbarvnih zemljevidov, 40 x 25 cm. Broš. izvod: 165.— šil

PRIJAZNO VABILO

Ob »Naši luči« so naši rojaki doživeli marsikakšno zgodbo. Ali bi ne bilo prav, ko bi jo opisali? Nekateri starejši se spominjajo kakšnega drugega dogodka iz svojega življenja v tujini, iz življenja naših rojakov. Dajmo, zapišimo ga! Veliko je plemenitih oseb, ki so se žrtvovale za srečo naših rojakov, a ni bilo njihovo delo še nikjer popisano.

Vzemite, rojaki, v roke pero in napišite vse to. Prav radi bomo, kar bo primerno, objavili v jubilejni številki »Naše luči«. Do 1. junija sprejemamo zanjo prispevke.

Uredništvo

Veselo Alelujo

želita osem brateem

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

APRIL 1961

Naše velikonočno jagnje, Kristus, je darovano, aleluja. Zatorej obhajajmo praznik z opresniki, čistosti in resnice, aleluja, aleluja! (1 Kor 5. 7. 8).

Aleluja!

To je dan, ki ga je naredil Gospod, radujmo se in vese- limo se ga (Ps 117, 24. 2). Reci zdaj, Izrael: On je do- ber, vekomaj traja njegovo usmiljenje!

Aleluja!

Angel Gospodov je prišel z nebes in je rekel ženam: Ti- sti, ki ga iščete, je vstal, ka- kor je bil rekel, aleluja (Mt 28, 2. 5. 6).

Aleluja!

Povej nam, Marija, kaj si videla na poti? — Grob Kri- stusa živega in slavo sem vi- dela vstalega, angelske priče, prtič in povoje. Vstal je Kristus, upanje moje, pred vami pojde v Galilejo (Pe- sem slednica).

Aleluja!

Od mrtvih vstali Kristus več ne umrje, aleluja, smrt nad njim več ne gospoduje, aleluja, aleluja (Rimlj 6, 9).

Aleluja!

Vlij nam, Gospod, duha svoje ljubezni, da bomo po tvoji dobroti istega srca, ko si nas nasitil z velikonočnimi zakramenti.

(Iz velikonočnih mašnih molitev)

Zarja zmagoslavja

Velika noč!

»Dan, ki ga je naredil Gospod!« Zarja, po kateri hre- pene neštevilne množice. Jutro, v katerem zvonovi, cerkve- ni obredi in veličastni napevi vernikov oznanjajo sijajno novico.

Velika noč...

Zakaj ima ta praznik tako globok smisel tudi v naši dobi? Kakšen nauk nam prinaša v teh urah zmede?

Velika noč je, bratje, zgodba o nezaslišanem odkritju: KRISTUS ŽIVI! Živi tisti Kristus, ki je na veliki petek v strašnih mukah in ponižanju umrl na križu.

+

A li ste kdaj razmišljali, kako so učenci morali biti razočarani zaradi dogodkov zadnjih dni Gospodo- vega življenja?

Kalvarija je zanje pomenila nepopravljiv polom.

Vse njihovo upanje in pričakovanje glede obljublje- nega Odrješnika se je spremenilo v bridko razočaranje.

Pripravljali so se na žalosten pogreb in nihče od njih se ni resno pečal z mislijo, da bi Gospod utegnil vstati.

+

A glejte, iz teme groba na vrtu Jožefa iz Arimateje se v rani zarji dviga čudovita pesem: »VSTAL JE, NI GA TUKAJ!«

Čujte, Gospod je vstal! Vstal, kot je napovedal.

Kakšno presenečenje!

Razmere so se v hipu popolnoma spremenile.

Gospod je vstal.

Učenci niso več sami.

On se spet pojavi v njihovem življenju.

Smrt Ga ni spremenila.

Njegova ljubezen je še vedno ista.

Njegovo sočutje ni manj nežno.

V prazniku velikonočnega jutra imamo trdno zagoto- vilo, da nismo sami na naši življenjski poti. Kristus nam- reč ni samo neki spomin, On resnično živi med nami.

Ko se je zdelo, da je vse izgubljeno, ko so se zaprla groba vrata, ko je ugasnila škrlatna barva obzorja in so nebo prekrili grozeči temni oblaki, ko se je zemlja po- greznila v globoko žalost, je v hipu udaril skrivnosten glas: »Ne bojte se, Gospod živi!«

+

In ker On živi, bomo živeli tudi mi. Tako nas ta ču- dovita novica osvobaja od strahu, ki je globoko ukore- ninjen v naših dušah, strahu pred smrtjo.

Na večno vprašanje: »Ali more mrtev človek oživet?« — nam velikonočno jutro odgovarja: »Kakor vsi ljudje umrjejo v Adamu, tako bodo vsi oživel v Kristusu.«

Kristus živi.

To je prvi vidik blagovesti velikonočnega jutra. Toda Kristus tudi ZMAGUJE. In s tem nas rešuje drugega strahu, strahu pred porazom.

Kristus ni samo od mrtvih vstal, On je smrt premagal za vse čase. In zaradi tega je velikonočna zarja zarja največje in najpomembnejše zmage v zgodovini človeštva. Zaradi te zmage so učenci polni veselja in naša velikonočna pesem more smelo klicati:

»Kje, smrt, je zdaj premaga tvoja in tvoje ostro želo kje?

Veselo upa duša moja, življenje večno čaka nje.

Moj Jezus je od smrti vstal, kraljestvo smrti pokončal!

Aleluja, aleluja aleluja!«

+

Velika noč je iz mučenca napravila najsijsajnejšega ZMAGOVALCA vseh časov. Zmagi krivice, sovraštva in laži na veliki petek je naš Gospod odgovoril z zmagoslavjem velikonočnega jutra. To jutro je svet prvič v zgodovini spoznal, da laž, sovraštvo, nasilje, krivica in pohlepnost NISO največje sile na zemlji.

Zato je velikonočni praznik po svojem smislu eden glavnih razlogov, da je življenje, kljub svoji trdoti, vredno življenja. Kajti v njem imamo jasen dokaz, da je resnica močnejša od laži, pravica močnejša od krivice in ljubezen močnejša od sovraštva.

+

Potrebno je, da to tolažilno misel česče naglašamo v današnjih časih.

Kajti sodobni človek, ki živi pod stalnim terorjem sil teme, z nezaupanjem sprejema omenjeno oznanilo. Človek, kateremu nudi vsakdanje življenje o-pubne primere, zgub-

lja vero v zmago resnice, ljubezni in pravice.

Dobrota, menijo zato mnogi, je lepa stvar, ali popolnoma neučinkovita. »Dobrota je sirota!« Misli o bratstvu v narodnem in mednarodnem življenju so tudi lepe, a na žalost... prazne sanje. Danes so pač druge razmere. Novi časi so odkrili nove sile in se sodobno življenje suče po novih smernicah.

Z m o t a !

Vsem, ki v zmedi modernih časov dvomijo in omahujejo, zarja velikonočnega jutra kliče jasen opomin: **BOG JE ŠE VEDNO BOG, KRISTUS JE ŠE VEDNO KRISTUS IN LJUBEZEN, RESNICA IN PRAVICA SO SE VEDNO NAJVAŽNEJŠE SILE NA TEM SVETU.**

Res je, da se mnogo mnogo stvari v sodobni družbi ne sklada z božjo voljo. Današnji človek se oholo dviga proti svojemu Stvarniku. Toda bodimo trdno prepričani, da noben dogodek, nobena sila, nobena znanost, noben svetovni nazor na tem svetu **NE MORE DOKONČNO TRIUMFIRATI** nad Njegovo voljo.

Pazimo dobro! To, kar vzdržuje vsemir v njegovih tečajih, je **DUH** in ne kemija in ne fizika! Vsemir ni delo slučajja, marveč delo vsemogočnega Stvarnika, ki je v zarji velikonočnega jutra znova dokazal svojo večno moč.

+

Gospod je vstal!

Veselimo se, bratje in sestre, tega najpomembnejšega dogodka v zgodovini človeštva.

Gospod je vstal veličastno in s tem dokazal svoje božanstvo. S tem je tudi za nas dokončno premagal smrt, krevico, laž in sovrašтво.

Tudi za nas!

+

Hvala Ti, vstali Zveličar!

Sedaj razumemo, da si **Ti** v resnici naš **ODREŠENIK**.
Odrešenik za ta in oni svet.

Ti si naše vse!

V Tebi imamo vse!

Zato Te za nobeno ceno nočemo zgubiti.

Hočemo ostati ali postati Tvoji zvesti podaniki.

Hočemo se zvesto držati Tvojih zapovedi.

Hočemo biti zvesti Tvojemu nauku v svojem osebnem, družinskem in javnem življenju.

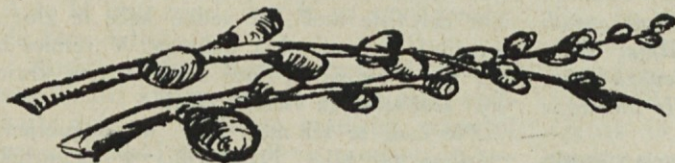
Odslej hočemo biti v resnici Kristusovi.

V resnici kristjani! Zvesti učenci Tistega, ki je tako veličastno zmagal v zarji velikonočnega jutra.

V-ko.

◇

**Potreti nas moreš,
zatrei nikdar,
usode sovražne besneči vihar!**
(Simon Gregorčič)

Pismo iz onstranstva

Dr. B. Krempel

Imela sem prijateljico. To se pravi; poznali sva se iz nekega urada v Münchenu, kjer sva skupaj delali. Ko se je Anica (tako ji je bilo ime) pozneje poročila, je nisem več videla. Pravzaprav je obstajala od vsega začetka med nama le poznanost bolj kot pravo prijateljstvo. Tako je nisem kaj posebno pogrešala, ko se je po svoji poroki preselila v neki drug okraj mesta, ki je bil precej oddaljen od mojega stanovanja.

Ko sem v jeseni 1937. preživljala svoj dopust ob Gardskem jezeru, sem prejela od matere proti koncu drugega tedna v septembru sledeče sporočilo:

„Pomisli, Anica N. je umrla. Pri neki avtomobilski nesreči je izgubila življenje. Včeraj je bila pokopana na pokopališču doli za gozdom.“

Ta vest me je prestrašila. Vedela sem, da Anica nikoli ni bila verna ženska. Ali je bila sedaj, ko jo je Bog tako nenadoma poklical pred svoj sodni stol, pripravljena? Drugo jutro sem prisostvovala sv. maši v kapeli ženskega samostana, kjer sem stanovala; vroče sem molila za pokoj njene duše in darovala tudi sv. obhajilo v ta namen. Toda ves dan sem občutila neko vznemirjenost, ki je proti večeru še naraščala . . .

Spala sem slabo. Končno se mi je v polsnu zazdelo, kakor da bi bil nekdo krepko potrkal na vrata. Zbudila sem se in prižgala sem luč. Ura je kazala deset minut čez polnoči. Toda ničesar ni bilo videti, ničesar slišati. Le valovi Gardskega jezera so udarjali enakomerno ob stene obrežja. Vetra ni bilo slišati nikakega.

In vendar se mi je zdelo, da sem bila čula v trenutku, preden sem se popolnoma zavedela, poleg trkanja tudi neki vetru podoben šum, približno kakor kadar mi naš šef v uradu, če je slabe volje, vrže na mizo kako nadležno pismo.

Za trenutek sem ugibala, ali naj vstanem. „Ah, kaj“ sem si mislila, „to je tvoja zaradi tiste strašne novice razgreta domišljija!“ Obrnila sem se, zmolila nekaj očenašev za verne duše, potem pa sem zopet zaspala. In sanjalo se mi je sledeče:

Ko sem zjutraj ob šestih vstala in hotela v kapelo,

sem pri vratih z nogo zadela ob šop razproščenih papirjev. Pobrali jih, spoznati Aničino pisavo, zagnati krik, vse je bilo eno. Tresle so se mi roke, ko sem v njih držala papirje. Uvidela sem, da v tem stanju ne bom zmožna zmoliti niti enega očenaša. Zdelo se mi je, kakor bi me nekaj davilo.

Ni mi ostalo drugega kakor zbežati na prosto. Uravnala sem si nekoliko lase in odhitela iz hiše.

Sopihala sem po cesti, ki se vije navzgor onstran avtomobilske ceste, znamenite „Gardesana“ med oljkami, lovori in vrtovi. Jutro je vstajalo sijajno. Ko sem druge kratih hodila to pot, sem postajala vsakih sto korakov in pasla svoje oči ob prekrasnem razgledu na jezero in na čudovito lepi otok sredi njega. Modrobarvna površina vode me je mikala vedno znova. In kakor otrok v svojega deda, tako sem zrla jaz v sivi Monte Baldo, ki se z nasprotnega obrežja počasi dviga do 2200 metrov nad morjem.

Sedaj pa sem bila za vse to slepa. Topo sem se po četrtni hoji spustila na klop, ki sloni na dve cipresi, kjer sem se bila prejšnji dan zabavala s Federerjevo „Jungfer Therese“. Vprvič sem sedaj občutila ciprese kot mrtvaška drevesa, kar se mi niso na jugu, kjer se pogosto vidijo, še nikoli zdele.

Segla sem po pismu. Podpis je manjkal. Toda pisava je bila nedvomno Aničina. Celo visoko zavihteni čiri-čari črke S in po francosko narejeni T, ki si jih je bila prisvojila v uradu, samo da je jezila gospoda Gr., nista manjkala. Slog ni bil njen. Vsaj tak ne, kakor ga je imela po navadi. Kajti znala se je nenavadno ljubeznivo razgovarjati in se iz modrih oči ob straneh svojega zalega noska prav ljubko smehljati. Le ako je bil najin pogovor kdaj nanesel na verska vprašanja, je bila zmožna postati strupena in zapasti trdemu tonu tega pisma. (Opažam, da sem se jaz sama od tedaj nevede navzela tega divjega sloga njenega pisma.) Njeno pismo iz onostranstva podajam tu dobesedno tako, kakor sem ga doživela v sanjah.

Glasilo se je torej takole:

„Klara! Ne moli zame. Jaz sem pogubljena. Če te o tem obveščam in ti podrobneje o tem poročam, nikar ne misli, da to delam iz prijateljstva. Mi tukaj ne ljubimo nikogar več. Jaz delam to le pod pritiskom. Delam to le kot del tiste moči, ki vedno hoče le zlo, a nazadnje ustvarja kaj dobrega. V resnici bi pa jaz rada videla tudi tebe na tem kraju, kjer sem sama za vselej obtičala.

Ne čudi se tej moji želji. Mi pogubljeni mislimo vsi tako. Naša volja je okamenela

v zlu. Celo kadar vršimo kaj „dobrega“, tako kakor jaz sedaj, ko ti odpiram oči glede pekla, se to ne dogaja iz dobrega namena.

Gotovo se še spominjaš, kako sva se pred štirimi leti v Münchenu spoznali. Ti si bila takrat stara 23 let in si bila v uradu že kakega pol leta, ko sem jaz tam stopila v službo.

Kot novinki si mi večkrat pomagala iz zadrege; dala si mi marsikak dober nasvet. Toda kaj se to pravi „dobro“?

Jaz sem takrat hvalila tvojo „ljubezen do bližnjega“. Traparija! Sedaj sem uverjena, da je tvoja pripravljenost pomagati izvirala le iz neke bahavosti; namreč, da bi mi pokazala, koliko bolj si že izvežbana kot jaz. To sem si kolikor toliko že takrat mislila. Mi tukaj ne priznavamo nič Dobrega. Nikomur!

(Dalje prihodnjíč)

Rudar Andrej

2.

Andrej je spoznal, da je tujina mačeha. Pije kri in izliže značajje. Res, bil je za služek v Ameriki. Krvave žulje in potoke znoja je lahko zamenjal za dolarje in živel po barakah in ob močniku. Lahko je prihranil, kar je bilo v Ameriki malo, a doma veliko. A kako se je ob tem praznila duša in srce! Kot da je človek samo še stroj ali žival...

Ves dan se človek muči v jami — in kaj potem? Mar gre vsaj potem na sonce, na svetlo? Mar odpre svojo dušo žarkom božje svetlobe in duhovnega bogastva? Da, tako delajo morda izjeme. A drugi? Kje neki! Kdor je dolgo v temi, se nazadnje svetlobe boji. Iz jame so se vsuli rudarji naravnost v mračne in zakajene pivnice in marsikaj sproti napravili, kar so s takim trpljenjem prisluzili globoko pod zemljo. Saj jih Andrej razume. Saj pozna njih skrito bolelost, poteptane upe in notranjo bol, kar vse skuša ubogi delavec vtopiti v pijači in prepiti s hrupom beznic. Saj jih ne obsoja: le žal mu je zanje, kot bi mu bilo žal za rodnega brata, ki bi hiral zaradi bolezní. A če bi brat hiral, mar bi ga smel pustiti, da hira dalje?

Rudar Andrej Tomc je spoznal, da ne sme držati križem rok. Tako je začel reševati, dvigati. Postal je graditelj, narodni garač, ljudski borec. Prav posebno je po-

Bizjakov Tonček iz Armantières (Nord), Francija, želi vsem bralcem „Naše luči“ — veselo veliko noč!

stal širitelj dobrega tiska. Zavedal se je, da je tisk velesila. Skoraj neko magično moč ima v sebi. Andrej je bil neumoren zastopnik vseh tako zvanih katoliških listov. Ni trkal le na vrata prijateljev in znancev, celo med odkrito sovražne nasprotnike je šel. V svojih spominih pripoveduje, kako so ga mnogokrat zasmehovali zaradi »katoliških cunj«, ki jim jih je prinesel...

Ker je sam živel rudarsko življenje, je znal tudi po domače napisati članke za liste. P. Zakrajšek, pionir naših izseljenskih duhovnikov v Ameriki, mu je na neki članek takole odgovoril: »Iskrena hvala za Vaš krasni dopis. Prišel je sicer prepozno za to številko, vendar bo jako na mestu v prvi številki prihodnjega leta. Resnici na ljubo Vam moram povedati, da imate krasne zmožnosti, katere Vam je Bog dal. Po pisavi sodeč niste obiskovali nikakih višjih šol. Vendar je Vaš slog lep in misli tako lepe in pravilno sestavljene, da Vi res ne smete peresa odložiti! Moj list Vam je na razpolago vedno in Vas prosim, da velikokrat, kadar boste le dobili časa, spišete kak članek in poveste svoje misli o tem ali onem.«

Tako je p. Zakrajšek odkril v Andreju Tomcu samoukega nadarjenega pisca, ki je imel na svoje rojake in tovariše pri delu silen vpliv.

Andrej je bil navdušen in nadvse zaveden slovenski narodnjak. To vidimo že iz njegovega članka, ki ga je objavil »Amerikanski Slovenec« 1. 1932.

Svoj narod vroče ljubimo!

»Zadnje čase je med nami opaziti zanimanje za naše narodnostno vprašanje, kar je za vsako zavedno slovensko in narodno čuteče srce razveseljivo. Članki in dopisi, ki se pečajo s tem za nas velevažnim vprašanjem, me tako zanimajo, da jih ne le pazljivo prečitam, temveč jih tudi hranim. Za vprašanja našega slovenskega jezika in narodnosti bi se moral vsak Slovenec in Slovenka živo zanimati. K temu nas priganja že naravni čut in nagib.

Vsak narod je kot posamezna družina, ki spada k eni veliki družini celokupnega človeštva, ki živi po svojih posebnih običajih in šegah, ima svoje posebne potrebe, svoj poseben okus in značaj, svoje posebne smeri in težnje, švoje posebne vrline, svoje dobre in slabe strani in se giblje, napreduje, vodi in vlada po svoje. Naravno je torej, da vsak človek spada k nekemu narodu, iz katerega je izšel; druge narode pa spoštuje in jim priznava, kar jim gre.

Zato je tak, ki mu ni mar njegov lasten narod, ki ga ne ljubi, zanj ne skrbi, mu ni za obstoj in ohranitev svoje narodnosti in jezika ali se še celo svoje narodnosti in jezika sramuje, ju zatajuje, sili pa v narod, h kateremu ne spada, se hoče šopiriti s tu-

Iz „Sonetov nesreče“

O Vrba! srečna, draga vas domača,
Kjer hiša mojega stoji očeta;
Da b' uka žeja me iz tvoj'ga sveta
Speljala ne bila, golj'fiva kača!

Ne vedel bi, kako se v strup prebrača
Vse, kar srce si sladkega obeta;
Mi ne bila bi vera v sebe vzeta,
Ne bil viharjev notranjih b' igrača.

Zvesto srce in délavno ročico
Za doto, ki je nima milijonarka,
Bi bil dobil z izvoljeno devico.

In mirno plavala bi moja barka;
Pred ognjem dom, pred točo mi pšenico
Bi bližnji sosed varoval — svet' Marka.

France Prešeren

jim perjem, ne ljubi pa svojega naroda, ki je toliko vreden kot vsak drugi in ki ima iste božje in naravne pravice in veljavo, — tak človek je sovražnik sam sebe, zatirolec svoje narodne lastnine in nima domovinskega čuta, narodne zavesti in ponosa.

Mi Slovenci, kakor tudi drugi narodi, ne moremo živeti vsi kot narod skupaj na enem kraju, v krogu svoje domovine, v kateri smo se ljubili in katero tako vroče ljubimo, temveč nas je mnoge nemila usoda iztrgala iz naročja ljubljene domovine in zanesla v tuje kraje, kjer pa niso tako ugodna tla za cvetke narodnosti kakor v domovini. In človeka, ki ljubi svojo narodnost, svoj jezik, to svojo najdražjo svetinjo, se polašča skrb in strah, ko vidi, da

Rojaki v Parizu ob poroki Anton Gombač — Jožefa Hočevar.

ta žlahtna cvetka, ki mu je tako draga, ne uspeva tako kot v domovini in da se ne bo mogla ohraniti, da bo postala prej ali slej žrtev tujine in jo bo tujerodnost zamorila. Ta bridka misel mora vsakega rodobljuba prignati do tega, da razmišlja, kaj naj bi se naredilo, da bi se naša narodnost in naš jezik v tujini ohranila kar najdalje mogoče.«

(Dalje prihodnjič)

Iz slovenskih krajev

V februarju je bilo v Sloveniji 129 prometnih nesreč. 18 je bilo takih, pri katerih je bila vzrok vinjenost, 26 je kriva posledica in spolzke ceste, 17 pa nepravilno prehitavanje. — Tovarna verig v Lescah je začela z novim obratom za sidrske verige. — Prašičereja je v murskosoboškem okraju eden glavnih virov dohodkov. Sedaj jo bodo preusmerili v rejo mesnih prašičev, ker je ta donosnejša.

Pri Sv. Luciji ob Soči so našli pri kopanju jarka zelo staro posodo, žaro iz takomenovane ilirske dobe. Stara je okoli 2500 let. Posoda bo lep okras tolminskega muzeja. Tam okoli je eno največjih svetovnih najdišč starih grobov. Ko so bili v teh krajih Italijani, so začeli odkrivati stare grobove in zato je danes v Trstu okoli 2000 okrasnih sponk in 100 bronastih posod z ornamentii. Spadali bi nazaj na Tolminsko!

Carinski predpisi zahtevajo, da se pri uvozu v Jugoslavijo plača uvozna carina za avto 50% kupne cene, za motocikle in mopede 37%, za sestavne dele avta pa 38% (do konca leta izjemoma le 25%). Carinski predpisi se niso bistveno spremenili. Izseljenci lahko prinesejo ob obisku domov stvari v vrednosti 150.000 dinarjev. Domačini pa, ko se vračajo iz tujine domov, imajo lahko za 30.000 dinarjev raznih stvari za osebno potrošnjo in darila.

Zadnjič smo poročali, da se bo začel proces proti nacistu Eichmanu v Izraelu in da se bo moral zagovarjati tudi za deportacijo štajerskih Slovencev med vojno. Njegov na-

Spomin na poroko rojakov Ivan Penko — Marija Konestabo v Parizu.

črt je bil v treh etapah spraviti Slovence z rodne grude: 1. izseliti 5.000 »politično obremenjenih izobražencev« v Srbijo (7. junija 1941. so n. pr. iz Slov. Bistrice že preselili v Arandjelovac v Srbiji 300 Slovencev); 2. v juliju in avgustu 1941. so nameravali preseliti 25.000 Slovencev na Hrvaško in sicer take, ki jih 1. 1918. ni bilo na Štajerskem; 3. etapa pa je nameravala preseliti vse Slovence ob Sotli in ob Savi ter del rojakov z Gorenjskega.

Velika nesreča v zagorskem rudniku

12. marca je ob enih ponoči nastala eksplozija v rudniku v Zagorju. Plin metan se je vnel in vzel življenjem 12 rudarjem v rovu, edini preostali je pa nato v bolnišnici umrl. Rešen je bil samo rudar, ki je malo pred eksplozijo odšel iz rova. Ogromne množice ljudstva so se poslovile od trupel ponesrečenih rudarjev.

Slovenec postal svetovni prvak

24. febr. je v Obersdorfu na Bavarskem 27-letni študent ljubljanskega vseučilišča Jože Šlibar postal svetovni prvak v smučskih poletih. Svoj čas je s smučmi poletel najdalje pri nas Rudi Finžgar, namreč 117 metrov. Naši smučarji so nameravali na Bavarskem posekati Finžgarjev rekord. Šlibar je res skočil 129 metrov in nato še 131 metrov. Nazadnje pa je nepričakovano poletel 141 metrov in s tem presegel sve-

Kjer ljudje v miru žive,
ptičke jim rajske žrgole.

Slovenski pregovor

ZA GORO SONCE MI ZAHAJA

Za goro sonce mi zahaja,
na zemljo pada rosni hlad,
sladák spomin mi v prsih vstaja,
ljubó me hodi pozdravljat.

Oblaček ti, ovčica bela,
po nebu plavaj mi naprej!
Poglej, kaj ljubica mi dela,
da jo pozdravljam, ji povej!

Če misli name, naj bo zdrava,
poljub ji nesi moj gredoč!
Naj mirno mi in sladko spava,
prijetne sanje, lahko noč!

Narodna pesem

tovnega prvaka Finca Tauna Luira, ki je l. 1950 skočil 139 metrov.

Žalostna vzgoja

Ko je nastopil brezbožni režim, so z vseh slovenskih šol seveda odstranili križe. Tako je storil tudi učitelj v nekem kraju na Notranjskem. Pobral je križe in jih spravil pod streho. Sedaj je pa prišel na njegovo mesto nov, mlad učitelj. Svojo novo vzgojo je kmalu pokazal. Ko je namreč zvedel, da so šolski križi pod streho, je ukazal otrokom, da morajo iti ponje. Otroci so prinesli križe izpod strehe in nato je učitelj rekel otrokom, da morajo križe zlomiti in jih sežgati. Nekateri šolarji so se uprli, da tega ne bodo naredili, drugi so se izmuznili in pobegnili iz šole ter doma pripovedovali, kaj jih novi učitelj uči. Ni čuda, da so se vsi ljudje, ki imajo količkaj čuta spoštovanja do prepričanja drugih, zgražali nad to nestrpnostjo in nad tem početjem. Ni čuda, če so proti temu, da bi izročali svoje otroke v varstvo takemu »učitelju«.

Vodna kolesa

Povsod po slovenskih krajih so raztréseni zgodovinski ostanki in »spomeniki«, ki pričajo o veliki delavnosti naših prednikov, kakršno bi lahko — kakor zdaj rečemo — uvrstili med fužinarstvo, kovinsko, lesno, papirno in tekstilno industrijo. Vseповsod po dolinah ob rekah in potokih še dan-današnji stoje z mahom obraščena zidov-

ja... o vsem drugem, kako so naši pradedje spoznavali prve izdelke tehnike in si z njimi skušali olajšati težko delo in izboljšati obstanek, pa molče. To pa vemo, da je bil trd in težak!

Ena takih zanimivosti so vodna kolesa in razne druge naprave ob rekah in potokih. Vodna kolesa so namreč najstarejši vodni stroji.

Ljubljanska univerza zbira take podatke za tehnični muzej, ki je zelo poučen.

Leta 538. so vzhodni Goti oblegali Rim. Ker so bili rimski mlini izven mestnega obzidja v rokah naskakovalcev, je dal voj-skovodja Belizar na reki Tiberi — ki teče skozi mesto — zgraditi plavajoče mline, kruh pa je racioniral. Medtem je minilo skoraj poldrugo tisočletje, plavajoče mline na Tiberi je vzel čas, mlini na čolnih pa so še ostali, saj jih v prav malo spremenjeni obliki lahko vidimo tudi pri nas n. pr. na Muri in Dravi.

Iz zgodovine Idrije n. pr. je znano, da so leta 1596. izvrtali nov jašek sv. Barbare in isto leto speljali vodo od Kobile ter dobili toliko vodne sile, da je lahko gnala velikansko vodno kolo, ki je vzdigovalo vodo iz jame. Ta naprava, »Wasserkunst« imenovana, je podrobno opisana v Deliusovi knjigi iz dobe Marije Terezije ter je še danes ohranjena, tako da vedno lahko, če odpove vse drugo, črpa vodo iz rovov idrijskega rudnika.

Štirje glavni vinogradniški predeli na Slovenskem so: okolica Ljutomera, Slovenska Istra, Kras in jugovzhodni del Dolenjske.

**Bolje je resno se lotiti neke srednje reči,
kakor večno sanjariti o nečem popolnem.**

(P. Palau)

**Duša napreduje takrat, ko dela iz ljubezni
nekaj, kar bi sicer storila iz dolžnosti.**

(Prince Ghika)

K nekemu duhovniku je prišla žena in začela tožiti, da je njen mož pogostokrat tako neprijazen in zadirčen. Ko mu je vse potožila, ga je vprašala za svet, kaj naj naredi.

Izkušeni duhovnik ji je odgovoril: „Veste, kaj mislim? Pojdite zdaj domov in skušajte postati možu boljša žena, pa bo tudi on postal vam boljši mož!“

Dr. Žajdela pozdravlja g. nuncija in mu poklanja podobo brezjanske Matere božje

Pogled na del vernikov med nuncijevo pridigo

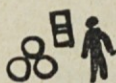
Med sveto mašo. Ob g. nunciju msgr. Bertoli-ju č. gg. Cretnik in Flis

Obisk papeškega nuncija med Slovenci v Parizu

Pozdraviti v imenu vseh, ki tukaj zbrani smo, bi Vas želela, povedati, da naša srca, ker med nami ste, so radostna, vesela. Ko po deželi naši nekdanj ste hodili, gotovo njeno ste lepoto občutili. A danes izven naše domovine zastopnik svetega Očeta ste med nami, zato v molitvi se goreči in iskreni bomo vsi združili z Vami. Da po nasvetih svete vere bi živeli in cilj življenja našega bi pred očmi imeli. Bog naj na poti odgovorni Vas življenja vodi, trgatev v božjem pa vinogradu obilna bodi!

(Deklamirala Tatjana Kerčeva, sestavila gdč. Minka Jevšek)

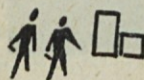

V ANGLIJI

Krsti: Pri Sv. Jožefu, Kingsland, London, so krstili 11. februarja **Lidijo Tušar**. — V cerkvi Naše Gospe Angelske v kraju Aberystwyth, Zap. Wales, je oblila krstna voda 5. marca **Marijo Klemenčič**. — In pri Sv. Frančišku Saleškem, Tottenham, London, so prinesli h krstnem kamnu **Petra Mihaela Skok** 11. marca. — Želimo vsem mnogo sreče in zdravja.

Blagoslovi domov: V Cannocku je bil blagoslovljen v januarju Razlagov dom. — Za Veliko noč se bodo vselili v svoj novi dom v Hengoedu, S. Wales, Jugovi. Njihove tri fante vidite na sliki. — Pravtako bodo že v novem domu dr. Lavričevi iz Doncastra, ki se bodo vselili v Thurnscoe blizu Rotherhama, kjer je g. doktor prevzel zdravniško prakso.

LONDON. — V aprilu bomo spet imeli drugo nedeljo, t. j. 9. apr., skupno sv. mašo z blagoslovom ob 5. uri pop. v naši kapeli. — Po prilogi bo 16. aprila sv. maša v Worthingu, 23. apr. pa v Market Rasonu. — Za maj bomo pa še posebej povedali.

V BELGIJI

Liège — Limburg

Slovensko pevsko in kulturno društvo »Slomšek« v Eisdeni je na »veselo nedeljo« v postu imelo svoj **družabni večer**. Na sporedu je bila trodejanjska pisatelja Franca Detela »Blage duše«, narodne pesmi v mešanem in moškem zboru pod vodstvom g. Vilija Roglja, tombola in prosta zabava, pri kateri je sodeloval odlični »Slovenian quintet« iz Heerlerheide v Holandiji.

Tako igralci kot pevci so v nastop vložili veliko truda. V zadoščenje jim je bila nabito polna dvorana, ki je z navdušenim ploskanjem nagrajala nastopajoče. Prireditelji so bili veseli, da so med navzočimi mogli pozdraviti rojake iz Holandije, Charle-roi, Bruslja, Waterscheja in Liège-a.

Omenimo naj še, da so za to priložnost naše žene posebno vidno stopile na dan. Vrla gospa Vivod nam je za prireditev že večkrat spekla sijajne potice. Tokrat pa so se ji pridružile še gospe Globevnik, Huber, Ledinek, Nemeš, Rogovnik in Rotar ter v korist društva na svoje stroške napekle krofov in potic. Ga. Rogelj in ga. Trlep pa sta imeli polne roke dela z drugimi pripravami za prireditev. Prav topla zahvala vsem! Tako je prav! Ker so naši starejši možakarji že večinoma izčrpani, stopajo žene na njihova mesta pri delu za slovensko stvar v tujini.

Prihodnjic bo društvo »Slomšek« navedlo imena darovalcev za novo zastavo, katero bo, kot se zdi, prvič nastopila v naši javnosti pri velikonočni procesiji.

Poroke: Pomotoma še nismo objavili, da je naš zvesti član pevskega zbora g. Mrak Polde ml. iz Mechelena na Silvestrovo 1960 sklenil zakonsko zvezo z gdč. Bobek Frančiško. G. Poldetu želimo vso srečo in izražamo željo, da bi še naprej ostal zvest slovenski narodni in cerkveni pesmi. — Že v majniku preteklega leta je v Cheratte-u g. Rot Jožef popeljal pred oltar nevesto gdč. Pisala Stanislavo. Bog daj srečo! — V decembru preteklega leta pa sta mladoporočencev oče g. Ivan Rot in mama ga. Ivanka, roj. Kavs, praznovala 30-letnico poroke. Čestitamo! — V župnijski cerkvi v Hoezezavel-u sta si 25. 2. 1961 obljubila večno zvestobo g. Kunej Franc in gdč. Anderlič Ivanka. Čestitamo in želimo obilje božjega blagoslova!

Mala Pepca, **prvorojenka** v družini g. Andreja Stradovnik in soproge ge. Pepce, roj. Udovč, prav lepo napreduje v veselje staršem in sorodnikom.

Naši bolniki: G. Alojzij Gracar iz Eisdena, ki si je v januarju zlomil roko, že spet vrši svoja vsakdanja opravila. G. Avgust Tanjšek iz Mechelena je odlično prestal operacijo na želodcu. G. Martinek Novak iz Waterscheja po operaciji na slepiču že spet pridno hodi v šolo. Znatno se je zboljšalo zdravje g. Vinku Žirovnik iz Eisdena. Težki operaciji se je morala podvreči ga. Mimi Mastnak. Njen oče g. Franc mora za-

radi rudarske bolezni čimbolj počivati. Iz bolnice se je vrnila ga. Pec iz Winterslaga. Krajši čas se je mudil v bolnici tudi g. Pankracij Špital iz Zwartberga. Laže je bil v rudniku poškodovan g. Karel Romih iz Zwartberga. Zaradi rudarske bolezni je v bolniški oskrbi g. Franc Ajdišek iz Houtlena. Ga. Tončka Krese je na zdravniški preiskavi v Genku. — Vsem našim dragim bolnikom želimo mnogo tolažbe in olajšanja v praznikih Gospodove zmage.

Vdano je v **Gospodu zaspala** vdova ga. **Avguština Trinko** iz Eisdena. Blaga žena je bila med najbolj zvestimi obiskovalci slovenske šmarnične pobožnosti v Eisdenu. Rojaki so jo v lepem številu spremili na božjo njiivo. Naj počiva v miru! Sinu g. Trinku iskreno sožalje.

Velika noč med nami:

WINTERSLAG: spovedovanje v cerkvi poleg Lane straat okrog 10. ure na veliko soboto, nato blagoslov velikonočnih jedil v družinah rojakov: Pelikan, Komac Anton, Vene, ga. Gorjup. — **ZWARTBERG:** na veliko soboto blagoslov jedil v družini Jakoš. Okrog poldne spovedovanje na Hoevezavel. — **WATERSCHEI:** na veliko soboto blagoslov jedil v družinah rojakov Gus Alojza in Novak Stanka. Okrog 13. ure spovedovanje na kliniki; nato blagoslov jedil pri rojakih: Cesar J., Stopinšek, Kravanja in Avsec. — **EISDEN:** velika sobota: blagoslov velikonočnih jedil v kapelici ob 6. uri zvečer, nato spovedovanje v cerkvi.

Na velikoonočno jutro bo v **EISDENU** slovesno

vstajenje s procesijo. Začetek ob pol 6. uri zjutraj. — Slovesna služba božja v Seraingu ob 11. uri dop. — Na velikoonočni ponedeljek pa tudi v Waterscheju na kliniki ob 9. uri dopoldne.

Rojaki so toplo vabljeni, da čim zvesteje izvršijo svojo velikoonočno dolžnost. Ob obhajilni mizi obnovimo zvestobo vstalemu Kristusu!

Charleroi — Mons

Naši bolniki: Trenutno je večje število naših izseljencev, ki bolehajo doma ali pa se zdravijo po bolnicah.

Konec januarja je moral v bolnico Scharbeek g. Tonček Hvalica iz Bruslja. Srečno je prestal operacijo 25 feb. in sedaj mu gre zdravje počasi na bolje. — V bolnico Jolimont so odpeljali g. Janeza Munih iz Carnières, kateremu se je zadnje čase zdravje poslabšalo. Ko to pišemo, je še upanje, da okreva. — G. Franc Novak iz Lodelinsart se je nekaj časa zdravil zaradi ran v bolnici St. Thérèse v Montignies-s-S., sedaj je že doma in mu gre na bolje. — Doma pa bolehajo: g. Rafael Murovec iz Farcienes, Oto Kola v Châtelineau, g. Alojzija Krajnc iz Dampremy. Zdravstveno sta se popravila g. Franc Pisarič iz Farcienes in g. Albert Trinkhaus iz Jümet.

Vsem našim bolnikom — doma ali pa v bolnicah — želimo skorajšnjega okrevanja!

Zapustil nas je vsem dobro znani upokojeni rudar g. **Anton Bezenšek** iz Châtelineau. Dolgo je bolehal. Ko so poklicali duhovni-

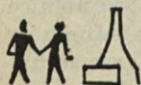

„Ali nismo fantje od fare mi vsi štirje iz južnega Walesa v Angliji: Jelko, Roman in Pepi (ki je bil letos na Novega leta že pri prvem sv. obhajilu) Jug ter Dernukčev Janezek?“ Očeta imata tovarno, ki lepo napreduje.

ka, je mogel sprejeti le še sveto maziljenje. Umrli je 11. febr. in pogreb smo imeli 14. febr. ob veliki udeležbi njegovih prijateljev in znancev. Naj počiva v miru! Njegovi ženi, sinovom in sorodnikom iskreno sožalje!

Naš pevski zbor »JADRAN« se pridno pripravlja na tradicionalno SLOVENSKO PRIREDITEV, ki bo letos 30. aprila na običajnem kraju, a v novi dvorani v Gilly. Že sedaj vsi toplo vabljeni!

Slovenski duhovnik v Charleroi ima na razpolago veliko barvasto sliko MARIJE POMAGAJ (42 cm × 30 cm) in sprejema zanjo naročilo. Zelo primeren okras slovenskih stanovanj!

V FRANCIJI

Pas-de-Calais

Ob praznovanju velikonočne skrivnosti smo s Kristusom vstali k novemu življenju milosti. Naj vstali Gospod podpira naše dobre sklepe in nam da moč, da jih bomo med letom tudi izpolnjevali! Lepo se zahvaljujemo č. g. Flisu, ki je imel duhovne obnove in nas pomagal duhovno pripraviti za praznike.

Mesec junij bo mesec **izletov** in **romanj**. V nedeljo, 4. junija, bo izlet v **Pariz**. (Ogled mesta, udeležba slovesne procesije sv. Rešnjega Telesa). 5. junija zjutraj odidemo v Chartres, popoldne ogled Versaillesa.

Nato bo od 19.—27. romanje v **Lurd**. Informacije in vpis za izlet in romanje: pri obeh naših dušnih pastirjih.

V nedeljo, 5. marca je bil **krščen** v Henin-Liétard v cerkvi St. Marie Jože Janez Cene. Mladi družini čestitamo.

Po dolgem bolehanju je mirno v Gospodu 19. febr. t. l. zaspala, stara 71 let, **Marija Gričar**, roj. Blažič. Pokopana je bila ob veliki udeležbi rojakov na pokopališče v Noyelles-sous-Lens. Žalujočemu možu, otrokom in sorodnikom naše sožalje! — 5. marca pa je bil na istem pokopališču pokopan vojak **Nikola Miščević**, ubit od upornikov 18. januarja v Taddert Oufella v Alžiru, star šele 22 let. Materi, bratu in sestri izrekamo sožalje. — Oba pokojnika naj se spočijeta v Bogu!

Po neljubi pomoti smo prejeli šele sedaj poročilo iz Liévina, da so naši rojaki 22. no-

vembra 1960 spremili na pokopališče bivšega rudarja Franca **Spehar**, umrlega v starosti 72 let. Njegova že več let bolna žena in cela družina ga posebno težko pogrešajo. Priljubljen je bil vsem, ne le našim, ampak tudi mnogim Francozom in Poljakom. — Rajnemu želimo večni pokoj, sorodnikom pa izražamo globoko sožalje!

PRISRČNA ZAHVALA

vsem, ki so spremili na zadnji poti 11. dec. 1960 našega sina, vnuka, nečaka in krstnega botra **Kloda Judasa**, ki je padel v Alžiriji, po očetu Francoz, a sin slovenske matere, ki je rad govoril slovensko in tudi prepeval slovenske pesmi. Hvala č.

g. Stanku Kavalarju, ki je zanj maševal, in vsem, ki so se udeležili sv. maše za pokojnim. Še enkrat: Srčna hvala!

Potekev Helena,
Noyelles s/Lens, P. d. C., Francija.

Pariz

Sveta maša za Slovence je vsako nedeljo popoldne v kapeli MONTCHEUIL, 35 rue de Sèvres, Paris 60, métro: SEVRES-BABYLONE. Na Veliko noč bo še kot doslej ob PETIH, od bele nedelje naprej (9. aprila) pa do konca avgusta bo sveta maša ob ŠESTIH POPOLDNE. Naše duhovnike boste dobili tam od štirih popoldne dalje; ker moramo zapustiti prostore najkasneje do pol osmih, naj se torej tisti, ki imajo kakšno zadevo glede papirjev, javijo pred sv. mašo.

● Papeški nuncij v Parizu med Slovenci

Nadškof msgr. **Bertoli**, ki je od junija 1960 papeški nuncij v Parizu (kjer je bil kot nuncij tudi sedanji sveti oče), je v nedeljo, 26. februarja, prišel med pariške Slovence, ki smo do zadnjega kottička napolnili kapelo, kjer se vsako nedeljo zbiramo k službi božji.

Pri vstopu v kapelo ga je najprej nagovoril direktor Slovenskih katoliških misij v Franciji č. g. Čretnik, ki je poudaril, da prihaja nuncij med nas kot prijatelj, ker je naš narod in naš jezik vzljubil za časa svojega službovanju na nunciaturi v Beogradu; nato pa je pozdravil v njem predvsem zastopnika našega skupnega očeta — papeža.

Nato ga je z lepo deklamacijo pozdravila Tatjana Kerčeva ter mu poklonila slovenski šopek; dr. Francé Žajdela, raziskovalec raka na Pasteurjevem inštitutu v Parizu, pa ga je pozdravil posebej še v imenu laikov ter mu podaril v spomin lepo podobo brezijske Matere božje.

Sv. mašo je daroval g. nuncij sam. In za vse je bilo prijetno presenečenje, ko je po evangeliju spregovoril v našem domačem jeziku. V svojem nagovoru je g. nuncij povedal, da je v letih od 1933 do 1938, ko je služboval na nunciatu v Beogradu, večkrat obiskal Slovenijo, da pozna Ljubljano, Maribor in Celje in da se je iz lastne izkušnje prepričal o globoki vernosti slovenskega naroda. Vse nas je vzpodbujal, naj to vero ohranimo tudi v tujini, in nas bodril v zupanju v Boga, ki nam bo za plačilo dal mir in za življenje potrebna sredstva.

Ob koncu svojega res lepega nagovora, čigar besede so šle vsem do srca, je g. nuncij povedal, da bo sveto mašo daroval po namenih vseh navzočih in za slovenski narod, za kar smo mu vsi še prav posebno hvaležni.

Po službi božji se je dalje časa zadržal v razgovoru z našimi ljudmi in se je pri vsakem zanimal, kje je doma, kaj dela in koliko časa je že v Franciji. Ker smo vsi govorili isti jezik, je bil ta osebni stik seveda mnogo lažji in mnogo pristrčnejši, saj smo vsi imeli vtis, da imamo med sabo svojega domačega škofa, pa vendar je bil zastopnik svetega očeta.

Vsi smo bili zelo ganjeni nad njegovo prijaznostjo in vsi smo odšli z lepega slavja še s trdnejšim prepričanjem, kako je Cerkev res ljubeča mati vsem narodom.

● *Osebne novice:*

Krst: 12. marca je po sv. krstu postal član Cerkve Bojan iz Omejčeve družine, čigar rojstvo je razveselilo očeta Ivana in mater Metko; z njima pa se veselimo mi vsi.

Poroka: 11. marca se je poročila gdč. Anne-Marie PARISOT iz odlične pariške družine, katere mati je Slovenka. Za svojega življenjskega spremljevalca je vzela gospoda Pavla Tar, rojenega v Budimpešti. Novemu zakonskemu paru kličemo: Na mnoga leta!

Emigracija: V Združene države so odšli:

Alojzij SEPAHER iz Podrebra z ženo Ano OGULIN iz Cerovca pri Semiču (iz igre »Občinski tepček« nam bo ostal v spominu kot »Jaka«, iz »Pričaranega ženina« pa kot »Urh Dreta«); naš »Padar« in »Dr. Skaza«, Franci PEČAVAR iz Stranske vasi s svojo ženo Katico NEMANIČ iz Gornjega Suhorja in njeno sestro Stanko, ki sta tudi obe bili naši pridni igralki; Jože VUČKO iz Gornje Bistrice v Prekmurju (ta je stanoval in delal v Roubaix, na severu); ga. Katarina PRŠA, prav tako iz Gornje Bistrice, in Anica MILANOVIČ, doma iz Kruševa. — Vsem želimo obilo sreče in blagoslova v novi deželi!

● *Iz drugih krajev:*

LOIRET. — Sveta maša za Slovence bo na belo nedeljo (9. aprila) ob enajstih v župni cerkvi v TIVERNONU. Spovedovanje pred sv. mašo v župnišču. Vsi prijazno vabljeni! (Po maši bo skupno kosilo za vse, ki si ga bodo želeli.)

LA MACHINE (Nièvre). — Slovenci se bomo zbrali k skupni maši v nedeljo, 16. aprila ob pol 12. uri v župni cerkvi. Na predvečer in pred sv. mašo bo priložnost za sveto spoved.

Ob Luksemburgu

Na Trieux sta se 25. februarja poročila gdč. **Ivanka Perović** in g. **Ivan Dalmann**; ona je sicer po očetu Srbkinja, po materi pa Slovenka in čeprav rojena v Srbiji zna prav dobro slovenski. Bila je več let, preden je prišla v Francijo, na Slovenskem. Mož je Francoz. — V bolnišnico Algrange je moral **Janez Tepej** (Aumetz).

Nepričakovane smrti je umrl 14. febr. v bolnici Briey **Jože Radič**, star 62 let. Doma je bil s Štajerskega in je preden je prišel v Francijo, delal v Trbovljah.

GIRAUMONT. — Moramo sporočiti, da nas je zapustil **Jožef Radič**. Dne 28. 2. 61. smo se zbrali Slovenci iz Giraumonta in spremljali dragega rojaka k večnemu počitku. Iz govorov č. g. Antona Dejaka, slov. duhovnika iz Aumetz, in g. Jankoviča je bilo razvidno, da je bil pokojni mož, ki ga bo težko nadomestiti. To je res. Mi v Giraumontu smo ga imeli za pravega umetnika. Bil je za vse pripraven. Dragi prijatelj, počivaj v miru! Lahka ti bodi tuja

zemlja. Družini pa izrekamo najgloblje sožalje. — D. V.

TUCQUEGNIEUX-MARINE. — Dne 28. febr. smo se Tikenjčani v velikem številu zapeljali v Giraumont na pogreb našega dragega prijatelja **Jožeta Radiča**. Zaradi bolezni na mehurju se je moral podvreči težki operaciji, katere pa ni prenesel. Pokojni je dolgo let delal v Tucquegnieux ne samo na rudniku, ampak tudi pri Podpornem društvu kot požrtvovalen odrski igralec, pevec in tamburaš. Pozneje je odšel v Giraumont, kjer si je postavil lepo hišo in tam preživeljal svoj pokoj. Hvalevredna je njegova delavnost na socialnem in kulturnem polju kakor tudi njegova naklonjenost do slovenskih izs. duhovnikov, ki so pri njemu vedno našli streho in kruh. Bil je tudi raznašalec »Naše luči«. Njegovi dobri in težko prizadeti ženi kakor tudi njegovim štirim pridnim sinovom na tem mestu iskreno sožalje! Prezgodaj umrlemu priljubljenemu prijatelju Jožetu pa naj bo Vsemogočni obilen plačnik za njegovo nesebično delo med nami.

Ob nemški meji:

Iz naše pisarne:

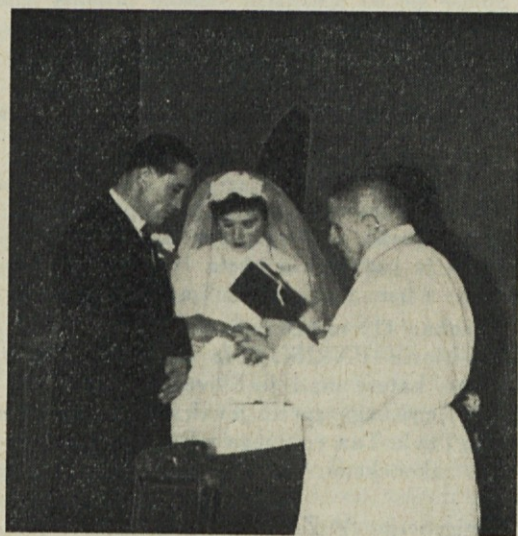
V trenutku, ko to pišem, sije krasno nedeljsko sonce na Merlebach in okolico. Družine z ljubimi otročiči se sprehajajo po mestu, na ulicah stoji le nekaj avtomobilov. Vsi drugi so odhiteli v naravo, ki se prebuja v toplih sončnih žarkih. Tri družine so pri nas še posebno vesele **novega življenja**, ki ga je prineslo v družino **novorojeno dete**: Ivanček, sinko Oskarja Čopi in Hildegarde, roj. Grabarek, iz Cité des Chênes, krščen 26. 2. v Merlebachu, in pa Silvija-Ana Colija, hčerka Uroša Colija in Julijane, roj. Umek, krščena v Merlebachu 5. marca. Mali Zdenko pa je bil tretji, ki je razveselil očeta Avgusta Kink in mater Sidonijo Drčar, krščen 15. I. v Farreberviller. - Imenovanim kakor tudi neprijavljenim želimo, da bi jim v vsem življenju sijalo nebeško Sonce milosti in ljubezni. Ena skrb več v družini, toda tudi ena močna vez ljubezni več med vami, mlade družine! Nič se ne bojte: ob svoji strani imate vi še posebno dobro nebeško Mater, ob svoji strani imate mogočnega prijatelja otrok, Gospoda Jezusa! Če pa imate Boga na svoji strani, česa bi se še bali?!

»Ptički se ženijo, pomlad prihaja,« pra-

vijo naši ljudje. V prvem zelenju si bo napravilo svoje gnezdo, svoj dom, več naših fantov in deklet. So že oklicani. Medtem je sklenil sv. zakon Mirko Rončelj iz Dutovlja z Jeannine Bour iz Ham-Varsberga, ko sta prišla **pred oltar** 2. marca v Merlebachu. Še vedno mislim na one, ki so sklenili poroko samo na občini: »Ali so vas vaša mati in oče tako učila doma? Velika noč se bliža: tema nezadovoljnosti in satan, ki prinaša nesrečo, se vedno bolj vrvata v take družine! Pohitimo, obnovimo zvezo z Bogom, vest vam bo lažja in blagoslov v družini se vam bo približal!«

Po vseh kolonijah in po vseh bolnicah (deset jih je v naši okolici) ležijo naši **bolniki**, a razni tudi doma. Vendar javljamo, da je šla »bela žena« ta čas mimo nas. Smrt nam ni uropala nobenega rojaka. 14 mladih naših fantov pa je dobilo poziv, da gredo v rudnik iz Merlebacha in okolice v severno Francijo. Odšlo jih je 5, drugi so si poiskali delo drugod. Na direkciji so na posredovanje izjavili, da je prišlo tako povelje iz Pariza. V severni Franciji je menda boljši premog, pa ni dovolj delavcev in da so vedno vpisani še tu za primer, da bi zopet potrebovali tu več delavcev; takrat bodo ti prvi, ki bi lahko prišli nazaj. Enako je odšlo že več sto Italijanov in precej Alžircev v severno Francijo.

Lurd: Ker gre romarski vlak škofije Metz

najprej v Italijo, smo se odločili, da gremo z romarji arraške škofije, s katero potuje vsako leto tudi skupina rojakov iz severne Francije, katerim bi se pridružili v Parizu. Natančna navodila bo prinesla prihodnja številka »Naše luči«, prej pa bo objavljeno že po vseh kolonijah.

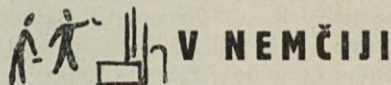
Habsterdick: Le majhno je število takih, ki imajo sredstva, da gredo v Lurd. Zato pa vse vabimo na romanje k Mariji z Brezij v Habsterdick in sicer na 1. maja, ki pride letos na ponedeljek. Vsi, ki ljubite Marijo, mislite že zdaj na to, odložite vsa druga pota za ta dan, pridite, prepevajte z nami, naših duhovnikov bo letos spet veliko, z njimi skupaj bomo dobro nebeško Mater pristrčno prosili pomoči!

»Naša« kapela v Merlebachu bo skoraj popolnoma prenovljena. Sestre so nas zaupno prosile pomoči, da bi mi uredili klopi, ki so bile že v slabem stanju. Na povabilo so se naši mizarji takoj javili, prišli delat, pomagali so jim še pridni naši delavci. Tako se zopet sliši, ko govore sestre in domačini: »Kar slovenski delavci primejo v roke, to je res dobro in hitro izvršeno.« Vsa čast vam! Kdo ne bi bil ponosen na take može!

Ta številka bo morda prišla prepozno za Veliko noč. Vendar pa čujte, dragi rojaki, to je čas, ko so misli izseljenskega duhovnika še posebno pri vas vseh! Misli na vašo dušo, misli na vaše matere in skrbne očete, — ki tam daleč v naši lepi domovini govoré: »O

Bog vé, kje je v teh lepih velikonočnih praznikih moja ljuba hčerka, kje je moj ljubi sinko? Morda zapuščen in brez Boga tava okrog in je pozabil vse, kar smo ga učili doma.« Ali bo res šla Velika noč mimo nas brez dobre sv. spovedi, brez vrednega svetega obhajila? Ako vam bo prišla v Veliki noči solza v oči v mislih na dom, na domače, potem ne bodite trdi! Poklekните med tisoče in tisoče domačinov, ki lepo opravijo svojo krščansko velikonočno dolžnost!

Naj bo vaša Velika noč brez solzá, brez obupa, polna miru in notranje sreče! — Slov. izs. župnik iz Merlebacha.

Stuttgart

Število nas Slovencev v teh krajih polagoma raste. V zadnjem času je skoro vsak teden prispel kak nov rojak med nas, nekateri so prišli sicer le za nekaj časa, drugi pa tudi za daljšo dobo ali za stalno.

Pomlad obuja povsod nova življenja, nove nade, nove načrte za bodočnost. Nas je zajelo neko malone splošno veselje do — **ženitev.** V soboto, dne 11. febr., sta si v župnijski cerkvi sv. Pavla v Esslingenu obljubila večno zvestobo Alojz Kotnik, doma iz Stranic pri Celju, in Angela Skebe, doma iz Hinj na Dolenjskem. — V soboto, dne 4. marca, pa sta sklenila v župni cerkvi v Backnangu sv. zakon Franc Kepic, doma iz

Dve fotografiji s prve poroke v okrilju slovenske kat. misije za okolico Stuttgarta: rojaka Alojz Kotnik in Angela Skebe; č. g. dr. Felc.

vasi Dvorje pri Kranju, in Julijana Bohinc, doma iz Češnjevka, tudi pri Kranju. — Obe- ma paroma voščimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Z veseljem ugotavljamo, da sta oba pa- ra čisto slovenska. To je tembolj omembe vredno, ker bi bil z ozirom na majhno šte- vilo naših deklet v Nemčiji v primeri s števi- lom fantov človek še pred nekaj meseci z zaskrbljenostjo moral računati s tem, da si bo skoraj vsak naš fant prej ali slej vzel ka- ko Nemko, ker mu drugega ne kaže. Tako bi bil potem za naš narod izgubljen, če že ne sam, pa v svojih otrocih. Sicer nočemo pre- tiravati, ko to pravimo. Človek je glavno, tega je Bog ustvaril, a Slovenca in Nemca šele človek sam, — bi bil rekel naš pisatelj Levstik. Vendar če je novi zakonski par obo- jestransko slovenski, tem bolje. Slovenci smo majhen narod, zato je vsakega posebej ško- da, če se nam izgubi. Misel, da ima biti in ostati Slovenec le tedaj pomen, če človek v Sloveniji tudi živi, ne pa, če živi izven nje,

Tem se je pa splačalo! Zakonca Gregl sta na predpustni veselici v Sterkrade (v Nemčiji) zadela čisto novo kolo.

odločno odklanjamo! Izkušnja tudi uči, da se ljudje navadno najlaže razumejo v živ- ljenju, če so istega rodu.

Še bolj nas veseli, da se nam takih porok obeta v bližnji bodočnosti še več.

Okoli Essena

Pri svetem krstu so postali božji otroci: Marija Kinkopf, staršev Ervina in Ane iz Altenessena. Mala Marija je bila krščena 18. februarja v cerkvi St. Johann. — Zdrav- ko Končan je bil krščen 22. februarja v Wuppertal-Cronenberg, v cerkvi sv. Jožefa. Starši so Tine in Marija Končan. — 11. mar- ca pa je bil krščen mali Milan Vedrač, star- šev Franca in Terezije, prav tako iz Alten- essena. Krst je bil v cerkvi St. Johann. — Vsi trije otroci so prvorojenčki. Lahko si predstavljate, kako so jih starši veseli! O- trokom, staršem, botrom in botrom želimo božjega blagoslova!

Pred oltar sta stopila dne 18. febr. Anton Žebrek iz Ribnice na Pohorju in Inge Inkeit iz Altenessena. Poroka je bila v cerkvi St. Johann, ki polagoma postaja naša župna cerkev, saj je vedno veliko krstov in po- rok prav v njej. — Novoporočencema vo- ščimo vse najboljše!

Okoli Oberhausena

Veselica: Na pustno soboto so Mladoslo- venci iz Sterkrade, Oberhausena in Oster- felda priredili odlično veselico v Sterkrade, Kath. Vereinshaus, Mathildestrasse. Za vse naše rudarje, delavce in izobražence po Po- rurju je bil ta večer kar najlepše doživetje. — Dvorana je bila komaj pol ure odprta in vse je bilo že zasedeno. Ne čudimo se temu navalu. Naši ljudje so vedeli, da bodo na tej veselici igrali prvovrstni muzikanti in sicer kar sedem po številu. Znano jim je bilo, da je na sporedu tombola s čisto novim ženskim kolesom kot glavnim dobitkom, da bo poceni klobas, krofov in sladkega vinca po mili volji. Kdo bi potem še zdržal doma?!

Veselica je potekala v najlepšem redu. Toliko mladih ljudi je sodelovalo, da ni bilo treba čakati na naročeno. Višek veselice je bila gotovo predaja glavnega dobitka. To srečo sta imela zakonca Gregl iz Oberhau- sena. Dvorana je utihnila, ko so zvočniki nizanili predajo kolesa. Muzikanti so za- igrali slovenski valček, med katerim sta se smela le zakonca Gregl zavrteti na plesišču.

Takole napredujemo v Alsdorfu. V Rorškovi družini so zbrane kar 4 generacije pri krstnem slavu.

Po plesu pa sta jima zakonca Oblak iz Osterfelda, oblečena v narodni noši, izročila kolo.

Verjetno bo v prihodnjih mesecih dvorana povečana in še moderneje opremljena. Potem bo prostora dovolj za vse, tudi za tiste, ki so sedaj morali iti na druge pustne prireditve, ker je bil prostor premajhen. Naj nam oprostijo, da jim nismo mogli dati sedeža! Naša želja in naš načrt je, da bi ta dvorana postala kulturno središče vseh Slovencev v Porurju. — Mladolovenci iz Oberhausena.

Krsti: V februarju sta dve družini prinesli v Sterkrade, St. Josefhospital, svoje novorojenčke h krstu. V nedeljo, 5. II., je bila krščena Marija Sitar, hčerka Jožefa in Marije, roj. Rančan, ki stanujeta v Osterfeldu. Za botro je bila gospa Greti Žmavc iz Buschhausena. V nedeljo, 19. II., pa je bil krst Bernardke Težak, hčerkice Franca in Karoline, roj. Krančan. H krstu jo je prinesla

ga. Doroteja Oblak iz Osterfelda. — Staršem in botrom iskrene čestitke!

Poroka: Jožef Koštumaj, roj. v Celju, sedaj rudar v Oberhausenu, je 25. febr. stopil pred oltar v Sterkrade-St. Josefhospital z nevesto Alojzijo Podgoršek iz Dobja pri Celju. Obilo sreče! Gospe Alojziji, ki je šele pred kratkim prišla iz Slovenije, želimo tudi, da bi se kmalu vživela v lepote Porurja!

AACHEN-ALSDORF. — V nedeljo, 26. II., smo imeli v Alsdorfu kar dva **krsta**. Mulhova družina je dala krstiti svojega sinka Zdenka, Rorškova družina pa sinka Jožeka. Pri Mulhovich sta bila za botra zakonca Gržetič, pri Rorškovih pa zakonca Fistrek. Čestitamo!

V NIZOZEMSKI

Slovensko pevsko društvo »Zvon« je na koncu februarja imelo svoj letni **občni zbor**.

Vsi tile so pripravili in vodili veselico v Oberhausenu.

Glavni predmet razprav so bili pogosti izostanki od pevskih vaj. Stvar je v resnici pereča. Brez rednih pevskih vaj ni lepega petja, a te zahtevajo mnogo žrtev. Ali bo v nas še dovolj smisla za te žrtve? Od tega zavisi bodočnost naše pesmi. Spodbudne besede je na zboru spregovoril pevovodja prof. Willems. On je tujec, pa nam je zgled v ljubezni do slovenske pesmi.

Odbor za tekoče leto je skoro isti kot lani: g. A. Robek, predsednik, g. Fr. Jančič, tajnik; gđč. Hilda Železnik, druga tajnica; g. R. Garaj, blagajnik; gđč. E. Handler, druga blagajnica; g. Fr. Drenovec, poverjenik za note; prof. Willems, pevovodja.

Pevskemu društvu »Zvon«, ki je pravi slovenski biser na Nizozemskem, želimo, da bi še dolgo let moglo vršiti svojo visoko poslanstvo v tolažbo rojakom ter v čast Bogu in slovenskemu narodu.

Naši bolniki: G. Drenovec je že mogel zapustiti bolnico v Brunssumu. Tudi g. Poglajen je prišel iz bolnice. Velikonočne pro-

cesije se bo mogel udeležiti tudi g. Romih. V Sittardu je prestala težko operacijo ga. Muha iz Geleena. G. Martinu Garaju, ki je mnogo trpel, se je zdravje že obrnilo na bolje. Zdravi se v Heerlenu. — Omenjenim in vsem, za katere morda še ne vemo, želimo obilje radosti za velikonočne praznike.

Nepričakovano nas je **zapustil g. Janez Jazbinšek** iz Heerlena. Dobri mož je živel v težkih družinskih razmerah. V letih izčrpanosti ni imel primerne postrežbe. Od vseh Slovencev v okolici je bil on najbolj vnet bralec slovenskih knjig. Lepo število rojakov ga je spremilo na zadnji poti z društveno zastavo na čelu. Sinu in hčerki izrekamo toplo sožalje, pokojnika pa se spominjajmo v molitvi.

Velika noč pri nas:

Veliki petek: Spoved pri sestrah v Lindeheuveld od 5. do 6. ure popoldne.

Velika sobota: Spovedovanje: Hoensbroek: 4. — 5. ure popoldne pri sestrah. — Eygelshoven: 5.30 — 6. ure popoldne pri sestrah. — Heerlerheide: od 7. — 8. ure zvečer v župnijski cerkvi.

Velika noč: Slovesno vstajenje z velikonočno procesijo, pri kateri sodelujeta mestna godba in slovenski mešani zbor. Med mašo skupno obhajilo. Potrudimo se, bratje in sestre, da bo naša Velika noč v resnici lepa manifestacija naše zvestobe Kristusu, ki je na velikonočno jutro dokazal, da je v resnici Bog, Gospodar sveta, življenja in smrti!

Rojaki pišejo

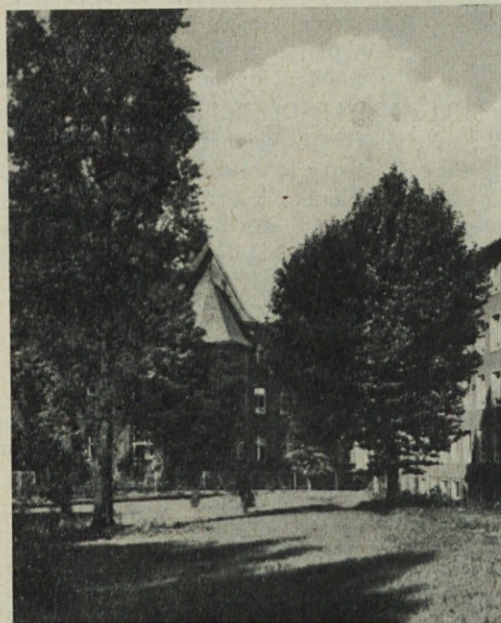
NICE

Prejeli smo:

„Popolnoma se strinjam z mislimi p. Jakoba, ko pravi: Dragi Slovenci, združimo se, ustanovimo pevski zbor, odprimo slovensko knjižnico. Predili bomo skupne izlete, skupne zabave, predavanja in sestanke...“ Smatram, da so to modre ideje. Saj nam bo to vsaj malo nadomestilo našo domovino. Slovenci, zbudimo se! Voditelji slovenskih kolektivov, ki ste kdaj kaj napisali v „Našo luč“, dopisujte še naprej! To bo v vzpodbudo in v zgled ostalim Slovincem. Tu smo rojaki lahko hvaležni našemu p. Jakobu, da se trudi, da bi nas vzgojil k boljšemu v vseh ozirih, zlasti v duhovnem in kulturnem. — W. Gregorij.“

Še nekaj o pohvali

V predzadnji »Naši luči« je članek, iz katerega je razvidno, kako človeška duša hre-

Ni lahko spoznati, da slika predstavlja kapelico Marienhospitala v Altenessenu (v Nemčiji), kjer imamo ob nedeljah slovensko mašo. Menda to ni vzrok, da prenekateri rojak ne hodi redno k maši, saj bolnišnico s kapelo vidi skoraj vsak dan — ne na sliki, temveč takšno, kakršna je v resnici! Na nevednost se torej ne more izgovarjati. Kaj mišliš ti?

peni po »pohvali«! In res, pohvala pomeni to, kar je sončni žar za cvetje in vse rastline. —

V zakonskem življenju žena posebno hrepeni, da jo mož, za katerega živi, vsaj nekadaj poboža in pohvali. Ni prostora za vse, kar bi mogli o tem povedati. Omenimo le to:

Pridno in zvesto ženo **vedno** pohvali **Bog sam!** On sam je položil v srce ženi nesebično ljubezen, — iz katere izhaja vsa moč, ki jo žena potrebuje pri izpolnjevanju nalog, katere ji je zaupal.

V urah nesreče in žalosti, osamljenosti, draga moja, le poslušaj tolažbo, ki prihaja iz globin duše; Bog sam hvali in tolaži! Tolažba božja je nadvse sladka in odkriva skrivnost, kje vodi pot v večno življenje.

Velika je naloga žene: ona je, ki rodi in odgaja otroke. Ona je, kateri je Bog dal lastnosti, da razvija in odgaja ne samo telo, ampak tudi dušo v novem bitju.

Moramo omeniti, da naše slovenske matere posebno zaslužijo pohvalo za njihovo vestno vzgajanje otrok!

Mož se trudi za »vsakdanji kruh«. V današnjih razmerah je ta naloga zelo truda polna. To se najbolj vidi iz tega, da mnogo mož umira pred časom. Tudi mož zasluži pohvalo, ki jo pač najraje sliši iz ust ljubeče

svoje žene! Otroci hrepene z odprtim srcem, da jih pohvalijo usta ljubeče matere!

Ne pozabimo torej: pohvala je »sonce«! Ob tem mi prihaja na misel, kako tukajšnje Slovence pohvalijo. Pravijo o njih, da je to narod nadvse pošten, marljiv, z najvišjimi moralnimi ideali. To so ljudje, povsod ljubljani in spoštovani.

Pohvalo zaslužijo tudi izseljenski duhovniki, ki skrbe za naše duše. V vseh krajih sveta duševno in moralno podpirajo nas vse ter drže naš narod skupaj.

Le zamislimo se nad tem, kako zgubljeni in raztepeni bi bili izseljenci brez teh plemenitih duhovnikov, ki žrtvujejo vse ure svojega življenja za druge, za tako visoki ideal!

Pride čas, ko bo tudi naš narod kot narod počastil požrtvovalno življenje naših izseljenskih duhovnikov. Vsa čast jim in njim se spodobi — tudi naša hvaležnost!

Življenje je kratko. Bilo bi lepo, ako bi mogla zgodovina zapisati o nas vseh, da smo zvesto izpolnili v tujih krajih svojo krščansko in narodno dolžnost. —

Pohvala tudi — letos ob desetletnici — »Naši luči«, ki je res »svetilnica« med našo izseljensko družino. Vredna in potrebna je vse naše pomoči, da bo nam »svetila« večno!

Vse rojake pozdravlja —

»Slovenka iz Prekije«.

Življenje francoskega in sovjetskega delavca

V reviji *Economie et Humanisme* je objavljen zaključek zanimive raziskave in primerjave, kako živita francoski in sovjetski delavec (B. Apremont: *Le pouvoir d'achat des salaires en France et en URSS*, jan. — febr. 1961).

Raziskovalec je imel težko delo, ker je težko narediti primero zaradi pomanjkanja poročil s strani sovjetskih oblasti, zaradi umetnega denarnega tečaja, različnih potreb in drugih premoženjskih razmer v omenjenih državah. Ko je vse to upošteval, kolikor je mogel, je dobil naslednji zaključek.

Srednja plača

Povprečna, srednjevelika plača v l. 1960. je bila v

Franciji 600 NF, v Rusiji pa 400 NF. - Razlika med plačami delavca in vodstva je mnogo večja v Rusiji kot v Franciji; zato ruski delavec zasluži polovico manj od francoskega, medtem ko ruski inženir dobi dve tretjini ali tri četrtine manj kot francoski.

Druge „socialne pridobitve“ so zelo različne v raznih državah in jih je težko primerjati. Letni dopust je daljši v Franciji (21 dni) kot v Rusiji (12 dni), toda delavni čas je daljši v Franciji. V Franciji so tudi večje družinske doklade, v Rusiji je zdravniška oskrba in šola brezplačna, medtem pa je stanovanj manj. Tam pride na povprečnega prebivalca le 7,8 kv. m, medtem ko v Franciji 18 kv. m.

Živila imajo v Rusiji dve ceni: uradno v dr-

žavnih trgovinah in svobodno na kolhoznom trgu, ki je za 45 odst. višja. Menda ljudje polovico živil kupijo na kolhoznom trgu. Avtomobili so nedosegljivi za običajne ljudi. Proizvajajo jih malo in prodajajo drago. Moskvič, ki je podoben francoskemu Dauphine-u, stane 14.000 NF.

Primerjava cen

Če hoče ruski delavec kupiti kruha, kolikor ga je treba za 4 osebe na teden (9,84 kg), mora delati 4,12 ur, francoski pa 2,54. Podobno za krompir (12,16 kg): sovj. delavec 3,06, franc. pa 1,07 ur dela.

Dalje: meso (3,68 kg)	11,45	fr. 7,52
Sur. maslo (0,44 kg)	2,29,	fr. 1,16
Sladkor (1,80 kg)	3,36,	fr. 0,44
Mleko (4,95 l)	2,19,	fr. 1,13
Jajca (6 kom.)	0,41,	fr. 0,33

Primerjava cen za obleko in obutev:

Blago	31,55,	fr. 17,00
nylon nogavice	2,08,	fr. 1,11
nylon	10,38,	fr. 8,30
obleka (cela)	170,13,	fr. 119,03
čevlji	63,50,	fr. 17,00

Skupno torej: za kar potrebuje sovjetski delavec 278,44 ur dela, potrebuje francoski 162,44 ur dela. — Življenjska raven sovjetskega delavca še daleč ne dosega francoskega. Prehrana ga stane skoraj dvakrat toliko kot v Franciji.

Za dobro voljo

Škotska. — Iz časopisa: »Sinoči je nekdo pri draguljarju McAndrewsu razbil izložbeno okno z opeko in ukradel dragocen obesek. Tat je bil aretiran že dve uri kasneje, ko se je vrnil po opeko.«

V ribarnici. — »Zakaj pa vedno poudarjate, da prodajate sveže ribe?« — »Da ne bi kdo mislil, da tako smrdi zaradi starih nib.«

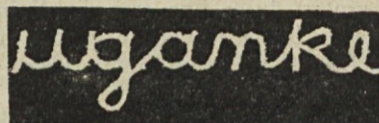
»Čisti« Parižan. - De Cuevas, ustanovitelj znane mednarodne baletne skupine, je takole povedal o sebi: »Rodil sem se v Čilu, mati je z Danskega, oče pa je Španec. Poročil sem se z Američanko, živim pa včasih v Franciji in imam torej dovolj razloga, da se upravičeno štejem med Parižane.«

Ženitovanjski oglas. — Neka vdova iz Amsterdama je naročila v dnevnem listu oglas, da bi se rada seznanila z »bitjem«, ki ne mara za nikotin in alkohol, rado pa

ima mleko in redno zgodaj vstaja. Namesto ponudb je dobila košarico z listkom: »To bo ustrezalo vašemu okusu.« V košarici je bil — mucek.

Prav ima. — »Tone, po vsem svetu je tako napeto, ti pa hodiš v gostilno.« — »Če bom ostajal doma, bo samo doma mir, v Kongu pa kljub temu ne.«

Televizija. — Oče ves zaljubljen gleda v televizijski aparat. Pride sinko in ga vpraša: »Ata, kje so Alpe?« Oče odgovori: »Mamo vprašaj! Ona bo že vedela, kam dene kakšno stvar.«

Rešitev ugank iz 3. številke NL

1) Izp^olnjevalka: 1. Alboin, 2. Oliban, 3. Albino, 4. oblina, 5. Alboni, 6. baloni.

2) Enačba: Vis, o(kras), Kim, sm(otka), Reka, M(Elba), vi(Rus), har(Monika), vr(zel), He[gel], lo(puta), mi(sel). Visokim smrekam vihar vrhe lomi.

MAGIČNA KRİZANKA

1	2	3	4	5	6	7	8
9							
10							11
12							13
14							15
16							17
18							19
20							

Prva številka velja za vodoravno, druga za navpično:

1, 1. lepoteč, 9, 2. zmikavt, rokovnjač, 10, 3. glavno mesto države Gane, 11, 19. kemični znak za galij, 12, 4. reka na Gorenjskem, 13, 17. soustanovitelj Rima, 14, 5. severni rt japonskega otoka Honšu, 15, 15. Jupitrova žena v rimski mitologiji, 16, 6. kazalni zaimek, 17, 13. drag kamen rdeče barve, 18, 7. znanstveniki, ki proučujejo nauk o fizičnem izboljšanju človeškega rodu, 20, 8. zimskošportno središče pod Mont Blancom.

PRAVOKOTNIK

ŠTEVILČNICA

Števila od 1–9 vstavi v prazna polja tako, da bo znašala vsota vodoravnih, navpičnih in poševnih vrst točno 15!

Besede pomenijo navpično: 1. Prva božja krepost (čednost), 2. e n sam, 3. kraj Marijinega prikazovanja, 4. rabimo pri šivanju, 5. domača žival, 6. prvi človek, 7. del telesa, 8. nam daje volno, 9. del glave. I. – II. vodoravno: največji praznik cerkvenega leta.

STARA UGANKA

V njih nosimo učenost, ki v glave naravnost gre lahko, če je volja za to.

(Šifra)

Za naše male

Kaj se je zgodilo,
da teče Tonček,
kar le more?
Potegnite črto od
številke do
številke in boste
videli...

NAŠALUČ

**Vez med Slovenci
v zapadni Evropi
10. LETNIK**

» «

IZIDE desetkrat v letu; vsak mesec razen junija in avgusta.

» «

Kdor ga želi, naj se obrne do bližnjega poverjenika, ali pa naj ga NAROČI naravnost pri upravi v Celovcu.

» «

Če ga naročite pri upravi v Celovcu, STANE NA LETO 28 šil., 50 bfr, 6 NF, 4 h. glđ, 5 DM, 700 lir, 12 angl. šil., 1.50 dolarjev.

» «

DOPISE za številko, ki izide konec meseca, mora uredništvo prejeti vsaj do 10. v mesecu.

» «

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
„Naša luč“, Viktringer Ring 26,
Celovec — Klagenfurt, Austria.

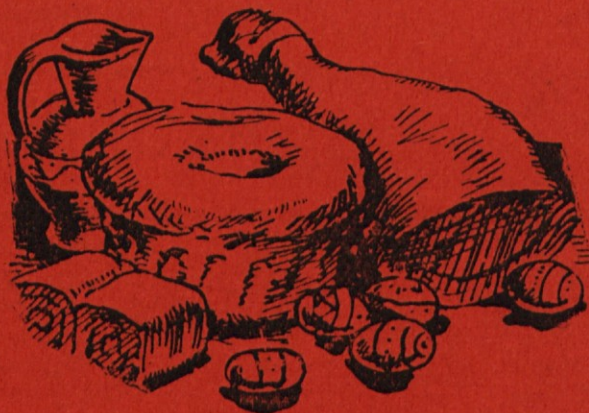
» «

Za uredništvo odgovarja: dr. Janko Hornböck. Založba: Družba sv. Mohorja. Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja. Vsi v Celovcu.

Printed in Austria

BESEDE PISATELJA IVANA PREGLJA

Materializem v sto oblikah je slika Neronovega Rima. Krščanski mučeniki v njem so svetla jasa v mračnem emblemu. Materializem je vsebina naših dni, vzrok naše boli. Vzemimo jo nase kot pokoro in muko za Kristusa! Morda bo iz nje rojena sreča našim potomcem, našemu narodu, vsem ljudem. Iz materializma ni bila, ne bo rojena nikdar nikomur.

Veselja in blagoslova za letošnjo veliko noč Vam želiijo izseljenski duhovniki:

ANGLIJA: Ignacij Kunstelj, Offley Road 62, London S. W. 9, England. — **BELGIJA:** Vinko Zakelj, rue des Anglais 33, Liège, Belgique. — Kazimir Gaberc, Place du Nord 23, Charleroi, Belgique. — **FRANCIJA:** Nace Čretnik; Jože Flis, Ciril Lavrič, vsi: Rue S. Fargeau 4, Paris XX, France. — Msgr. Valentin Zupančič, rue Claude Debussy 17, Liévin, Pas-de-Calais, France. — Stanislav Kavalar, Pavillon XII/43, Billy-Montigny, Pas-de-Calais, France. — Anton Dejak, rue Victoire 33, Aumetz, Moselle, France. — Msgr. Stanko Grims, rue N. Colson 24, Merlebach, Moselle, France. — P. Jakob Vučina, 11 Montée Claire-Virenque, Nice (A. M.), France — **NEMCIJA:** Dr. Janez Zdešar in Ciril Turk, oba: Mathildestrasse 18, Oberhausen-Sterkrade, Westf., W. Deutschland. — Dr. Franc Felc, Hindenburg-Str. 20, Esslingen/Neckar, W. Deutschland. — Franc Šeškar, Ziehlendstrasse 32/II. Rgb., München 13, W. Deutschland. — **NIZO-ZEMSKA:** Vinko Zakelj, rue des Anglais 33, Luik, Belgique.